

Zakładny kamjeń Radworskeje noweje cyrkwyje

Džeń 27. awgusta přinjese našej wosadže žadny swjedžeń.

Na nim so zakładny kamjeń tudomnje noweje cyrkwyje swjatočnje zapołoži a poswjeći. Zo bychmy trěbne přihoty k tomu čím lěpje wuwjedli, rozdžěli so džěto na jednotliwe wsy. Městno, hdžež ma wulki wotlar stać a hdžež bě tež za poswjećenje wosebity wotlar natwarjeny, měješe farska wjes Radwor wupyšić. Njebě pak to jenož wšědne wupyšenje wottarja, ale cyty wulki twar, wobstojacy ze 4 wysokich wobwěncowanych stołpow, kotrež běchu horjeka na křiž a do koła wokoto z pletwami zwjazane. Haski přichodneje cyrkwyje běchu z mejkami wustajane a cyta podłoha ze zeleninu a kwětkami postana. Na městnje hłownych durjow stoješe druhi pyšny twar, wot Kamjenjanskich stajeny, na započatku wsy třěće (Bronjanske čestne wrota) a skónčnje na puću z twarnišća na faru štwórta pletwowa pycha, kotraž Boranecy zastupowaše. Druhe, jenož z džěla katolske wsy (wosebje Łuh) so při wupyšenju z wobstaranjom róžow a kwětkow wobdžělichu. K nawiću trěbnych wěncow běštej hornjej rjadowni šulskich džěći „komanděrowanej“, z kotrychž měješe kóžde 1 abo 2 wěncaj přinjesć. Kelko „sorničkow“ tajkeje pychi je so na twarnišćo wuwjezło, njejsmy ličili, tola tójšto je jich było; přetož na farje samej bě na 30 holcow popołdnjo a dwaj wječoraj hač do 12 hodžin wiło, a w druhich domach, wosebje w druhich wsach, běchu podobnje džětali. Tuž bě bjez džiwa, zo so po dokonjanym wupyšenju cyłe twarnišćo wulkemu kwětkowemu hajej runaše. Tež druge twarjenja, kaž stara farska cyrkej, křižna cyrkwička, fara, šula a wšelake druge domy běchu bohaće z chorhojemi, pletwami a wěncami wupyšene. — Tak bě so wosada dostojnje na wažny swjedžeń a zdobom tež na přichad swojeho wyšeho pastyrja, najdostojnišeho knjeza biskopa přihotowala. (Wojacy, kotřiž tu někotry dny pozdžišo do kwartěrow přińdžechu a hišće pychu na twarjenjach widžachu, so mačo česćeni nječujachu, myslo, zo bě so to wšitko k jich powitanju stało.)

Dale na přichodnej stronje.

Wopis swjedženskeho ćaha a poswjećenja

Swjatočnosť započinaše so ze swjedženskim ćahom, kotryž wot stareje farskeje cyrkwe k přnim čestnym wrotam přede wsu ćehnješe, zo by wot tam najdostojnišeho knjeza biskopa na twarnišćo wjedł, mjez tym, zo běchu jemu křižerjo hižo hač na Wjelkowsku drohu napřečo jěchali. Ćah wobstoješe z wyšeju rjadownjow šulskich džěci, dale z dweju wotdželenjow družkow, šulskich a wulkich, kotrež běchu, po štyrjoch porno sebi, po wulkosći zestajane, započinajo wot najmjeńšich šulskich holčatkow hač do najwjětšich dorosćenych knježnow. (Běše jich něhdže sto.) Za družkami kročeštej wojske towarstwo a Katolska Bjesada, wobě z pyšnymaj chorhojomaj, za nimi duchowni, potom hosćo, wosadni a syty přihladowarjo. Duchownych bě so 12 zešto, mjez nimi kk. probst Wielkind z klóštra Marijineje Hwězdy, šolastikus Łusčanski, kantor Blumentritt, kanonikojo Wernar, Reime (z Königshaina) a Skala. — Na twarnišćo dokročiwszy so ćah na dvě potojcy rozdžěli, tak zo na kóždej stronje srjedžanskeje haski stoještaj přědku dwaj rynkaj małych, zady nich dwaj rynkaj wulkich družkow a zady tutych na kóždej stronje jedne towarstwo, dale: deleka překi zastupjerjo wosadnych wsow a ryčerkubłow, horjeka křižerjo do runeje fronty zestupani a srjedža před wulkotnje wupyšenym wottarjom najdostojniši knjez biskop, wobdaty wot duchownych, tak zo cyłe zestupanje rjenje zarjadowany wobraz poskićeše. Swjatočnosť sama započinaše so ze swjedženskim předowanjom k. farskeho administratora Wjesele. Po nim so zakładny kamjeń a murje po postajenym wašnju woswjećichu. Na to hišće najdostojniši knjez biskop w dlěšej ryči wosebje woporliwosć wosady chwaleše a přeće wupraji, zo bychmy so k lětu nazymu w dokonjanym twarje zasy zhromadzić móhli. Chwalospěw „Tebje my Boha chwalimy“ swjatočnosť skónči. Na. to so ćah ze zwučenej spěšnosću a wustojnosću zasy po přjedawšim wašnju zřadowa a wjedžeše najdostojnišeho knjeza biskopa na faru, před kotrejž so hišće jónu k paradnemu zestykej (Paradeausstellung) do zhibnjeneje fronty zřadowa. Najdostojniši knjez biskop faru wopytašy hišće samsny wječor zasy do Budyšina wotjědže, po čimž so tež towarstwa, wosadni a přihladowarjo po něčim rozeńdžechu. — Hdyž nětko na dokonjany swjedžeń wróćo hladamy, móžemy rjec, zo je so wón tak derje po cyrkwinskej dostojnosći, kaž tež ze zwonkownym zarjadowanju a jeho wuwjedženju, kaž smy to tudy zwučeni, derje radžił. — Zakładny kamjeń je hižo před lěty knjez kubler Pjeh z Baćonja noweje cyrkwi darił, kaž je w swojim času zakładny kamjeń za Baćońsku cyrkew Radwor darił. Přispomnjenje: Družkow by hišće wjele wjac byto, hdy běše móžno byto, swjedžeń na njedželu přepołožiť. Nimo toho bě so to někotrym, kotrež so njeběchu přecy swojim wosadnym duchownym we wšěm hač do najmjeńšeje móličkosće poslušne wopokazate, wobdželenje při družčenju jako chłostanje zakazało. Tajke wuzamknjenje wot wšelakich swjatočnosćow najlěpje młodosć k poslušnemu a přistojnemu žiwjenju pohnuwa.